

ה"ת 9735/07/16 - גיורא אלוני נגד משטרת ישראל - תחנת נהריה

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 9735-07-16 אלוני נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
המבקש	גיורא אלוני
נגד	
המשיבה	משטרת ישראל - תחנת נהריה

החלטה

לפניי בקשת המבקש להחזרת תפוסים ומנגד בקשת המשיבה לחילוט תפוסים לפי סעיף 235(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

ההליכים עד כה

1. תחילתם של ההליכים בתיק זה בבקשה שהוגשה על ידי המבקש ביום 5.7.16 שבה ביקש להחזיר לידיו תפוסים שנתפסו על ידי משטרת ישראל במהלך חיפוש שנערך בבית עסק ברחוב יחיעם 7 בנהריה (להלן: **בית העסק**). הבקשה התייחסה לשני מקרים בהם המשטרה ערכה חיפוש בבית העסק, בשל חשד כי המקום משמש להימורים אסורים. החיפוש הראשון נערך ביום 13.4.16 במהלכו תפסה המשטרה מחשבים ותפוסים נוספים (להלן: **התפיסה הראשונה**) והשני ביום 9.5.16 (להלן: **התפיסה השנייה**) שגם בו נתפסו מחשבים ורכוש נוסף.
2. המשיבה הגישה תגובה שבה התנגדה לבקשת המבקש. ביום 22.8.16 התקיים דיון במעמד הצדדים. בתום הדיון ולאור הערותי והמלצתי חזר בו המבקש מהבקשה, תוך שהובהרה לו הזכות לחדש את בקשתו לאחר שיעיין בתיקי החקירה. באותו דיון הצהיר ב"כ המשיבה לגבי התפיסה הראשונה, כי תוך 30 יום יוחלט אם יוגש כתב אישום או שתוגש בקשה אחרת בעניין התפוסים. עוד ציין ב"כ המשיבה כי ככל שיוחלט לא להגיש כתב אישום או בקשה לחילוטם, יוחזרו התפוסים לידי המבקש.
3. ביום 22.9.16 הגישה המשיבה בקשה לחילוט התפוסים אשר נתפסו בתפיסה הראשונה, זאת בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 235(ג) לחוק העונשין. באותה בקשה צוין כי לגבי התפיסה הראשונה

עמוד 1

הוחלט שלא להגיש כתב אישום והתיק עתיד להיסגר נגד המבקש מחוסר ראיות. המשיבה הוסיפה וטענה כי הגם שנתקבלה החלטה לסגירת התיק, בתיק החקירה קיימות עדויות של עדים המאשרים כי בעסק בוצעה פעילות בלתי חוקית של משחקים אסורים. כמו כן צוין כי קיימת חוות דעת מומחה שקובעת בין היתר שהתפוסים (המחשבים) הם מכונות ששימשו למשחקים אסורים וכי אין להם שום שימוש חוקי אחר.

4. מנגד הגיש המבקש בקשה להחזרת התפוסים שבה צוין כי לא הוגש כתב אישום ולא בקשה אחרת ועל כן יש להשיב לידי את התפוסים. כבר עתה יאמר כי בקשת המבקש הוגשה בו ביום שהוגשה בקשת המשיבה, מכאן שברור כי טעם זה כשלעצמו אינו יכול לעמוד שכן המשיבה הגישה תוך 30 ימים בקשה לחילוט התפוסים.

5. כאן המקום להדגיש כי הבקשה לחילוט התפוסים מתייחסת לתפוסים שנתפסו בתפיסה הראשונה, בעוד שלגבי התפיסה השנייה הוגש עוד ביום 21.8.16 כתב אישום נגד המבקש בו יוחסו לו עבירות של איסור החזקה או ניהול של מקום למשחקים אסורים, הגרלות והימורים לפי סעיף 228 לחוק העונשין, ועיסוק בעסק ללא רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח 1968.

6. לעת הזו מונחת לפני בקשת המבקש להחזיר לרשותו את התפוסים שנתפסו בשני המקרים ומנגד בקשת המשיבה לחלט את התפוסים שנתפסו בתפיסה הראשונה. לפיכך הדיון יערך באופן שתחילה אתייחס לבקשת המשיבה לחילוט הרכוש שנתפס בתפיסה הראשונה, ולאחר מכן אדרש לבקשת המבקש. יובהר כי הפרדה זו נדרשת בשים לב למתווה השונה הנדרש בדיון בבקשה להחזרת תפוסים במקרה שבו הוגש כתב אישום לעומת מקרה שבו לא הוגש כתב אישום ומבוקש ע"י המשיבה לחלט את הרכוש לפי סעיף 235(ג) לחוק העונשין. באחרון הדיון הוא בהכרעה סופית בזכויות, ובראשון ההכרעה היא להחזקה זמנית בתפוסים.

התפיסה הראשונה - הבקשה לחילוט התפוסים

7. בבקשתה טוענת המשיבה שיש לחלט את התפוסים שנתפסו במהלך החיפוש מיום 13.4.2016, (התפיסה הראשונה) הכוללים מערכת הקלטה של מצלמות העסק (DVR); תשעה מסכי מחשב (עמדות שחקנים ומפעיל); תשעה כוננים (עמדות שחקנים ומפעיל); כספים ומסמכים שונים. לגבי התפוסים שהם כספים ומסמכים שונים, הביעה המשיבה את הסכמתה להשבתם לידי האדם ממנו נתפסו.

8. מנגד, בדיון שהתקיים בפניי ביקש המבקש לדחות את הבקשה ולהשיב לידי את הציוד שנתפס. המבקש חלק על כך שמדובר בציוד ששימש למשחקים אסורים ולדידו אין ראיות שמבססות מסקנה זו.

9. כאמור, לגבי התפיסה הראשונה לא הוגש כתב אישום נגד המבקש ואין בכוונת המשיבה להגיש כתב אישום. היא אף הודיעה שהיא לא עושה כן בשל חוסר ראיות מספקות. לפיכך גדרי הדיון הוא בסמכות הקבועה בסעיף 235(ג) לחוק העונשין שבו נקבע כלהלן:

"נוכח בית המשפט כי דברים שנתפסו כאמור בסעיף קטן (א), למעט כספים, שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, או שנתקבלו כתוצאה מארגונם או מעריכתם, רשאי הוא לצוות, על פי בקשת שוטר או תובע, כמשמעותו בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, על חילוטם לאוצר המדינה, אף אם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים."

לשם שלמות התמונה יובא סעיף 235(א) לחוק העונשין שקובע כי:

"היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, רשאי הוא לתפוסם, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר, שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם."

10. סעיף 235(ג) מעניק סמכות לבית המשפט לצוות, לבקשת שוטר או תובע, לחלט לטובת אוצר המדינה דברים שנתפסו לפי סעיף 235(א) לחוק העונשין. כלומר כלים, מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר ששימש לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסור. בסעיף 224 לחוק העונשין מוגדר "משחק אסור" כ "משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת"; "הגרלה" מוגדרת באופן הבא: "כל הסדר שלפיו ניתן, בהעלאת גורלות או באמצעי אחר, לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכייה תלויה בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת";

[תשכ"ז]

ו"הימור" - "כל הסדר שלפיו ניתן לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכייה תלויה בניחושו של דבר, לרבות הגרלה הקשורה בתוצאות משחקים ותחרויות בספורט".

11. הייחוד בסעיף 235(ג) הוא כי הסמכות הקבועה בו מכוונת למקרים בהם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים. נראה כי אין עוד מחלוקת כי הסמכות הקבועה בסעיף האמור חלה על מקרה דוגמת המקרה שלפנינו בו לא הוגש כתב אישום ולא נוהל הליך פלילי כלשהו (ראו: ע"ח חיפה 5299-10-14 **משטרת זכרון יעקב נ' מרעי**, פורסם בנבו, 3.11.2014) (להלן עניין: **מרעי**); צ"א (שלום עכו) 20222-02-12 **משטרת ישראל נ' טריון** (החלטה מיום 29.1.13); צ"א (שלום עכו) 42865-10-11 **משטרת ישראל נ' קסא** [פורסם בנבו] (החלטה מיום 13.5.12).

12. באשר למידת ההוכחה הנדרשת בהליך לפי סעיף זה, הרף הנדרש הוא הוכחה על פי מאזן ההסתברויות ולא הוכחה מעל לכל ספק סביר, ואף לא מבחן של ראיות לכאורה (ראו עניין **מרעי** סעיף 24; ה"ת 11667-05-12 **חברת הורטון בע"מ נ' משטרת ישראל תחנת נתיבות**, פורסם בנבו, 25.2.2013; **י. קדמי**, על הדין בפלילים, חלק רביעי, עמ' 2312; ראו מנגד הלשון בה נקטה כב' השופטת עמוד 3

נתנאל-שרון בע"ח (חיפה) 32621-04-15 **מרעי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, פסקה 18, 27.12.2015). נראה כי מבחן זה הוא המבחן הראוי בשים לב לכך שבהליך זה לא מוכתם אדם בכתם של הרשעה בפלילים עם כל המשתמע מכך (או אז נדרשים לרף הוכחה המוטה לטובת הנאשם) אלא מדובר בסיטואציה של חילוט רכוש.

13. העובדה כי אין אנו נזקקים במקרה של הסמכות הקבועה בסעיף 235(ג) לחוק העונשין למבחן של ראיות לכאורה קשורה במהותו של ההליך. שכן אין המדובר בהליך לתפיסת רכוש, שהוא מטבעו הליך זמני שלא נועד לקבוע זכויות, אלא בהליך שבו מופקעת זכות קניינית מידי של אדם ועוברת לידי המדינה. מדובר אפוא בהליך סופי של העתקת זכויות מהותיות ולא בהליך זמני של סדר תפיסת התפוסים עד להכרעה סופית (השוו: בש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' עודד גולן** (פורסם בנבו, 16.10.2013) (להלן: עניין **גולן**); ע"פ 426/87 **שוקרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב(1) 732, (פורסם בנבו, 10.5.1988); בש"פ 555/07 **יחיא נ' משטרת אריאל** (פורסם בנבו, 6.3.2007); בש"פ 2671/01 **סיני נ' מילרה** פ"ד נה(4) 176, (פורסם בנבו, 30.5.2001); ע"פ 506/82 **גלזן נ' מדינת ישראל** פ"ד לז(1) 409, עמ' 412, (פורסם בנבו, 2.3.1983); ע"א 591/76 **דלרחים נ' מדינת ישראל**, פ"ד לא(2) 57, (פורסם בנבו, 1.2.1977); ע"א 39/75 **דוד שמחון נ' אברהם רדינגר** פ"ד כט(2) 610, עמ' 611, (פורסם בנבו, 1.7.1975).

14. במקרה שלפנינו הסכימו הצדדים כי החלטת בית המשפט תינתן על בסיס תיקי החקירה שהונחו לפניו וללא חקירת עדים (עמ' 5, שורה 22 לפרוטוקול ויובהר כי לשאלה מפורשת של בית המשפט ציין המבקש כי אין הוא מבקש לחקור את המומחה אשר ערך את חוות הדעת לגבי התפיסה הראשונה). אינני רואה כל קושי בכך שההחלטה, שקובעת את גורל התפוסים תוכרע על פי החומרים שהונחו לפניי, כשם שקיימת סמכות ליתן פסק-דין בהליך אזרחי בהתבסס על מסמכים ללא חקירת עדים.

15. לפיכך, עלינו לבחון עתה אם הראיות שהוגשו מבססים את המסקנה כי הרכוש שנתפס, אשר המשטרה מבקשת לחלוטו, שימש למשחקים אסורים. בחינת הראיות שהונחו לפניי מלמדת שכך אכן מצב הדברים.

16. עיינתי בתיק החקירה אשר כולל מספר עדויות של אנשים שנכחו במקום בעת עריכת החיפוש וכן חוות דעת של מומחה. מעדותה של אחת הנשים ששהו במקום (עדות העדה א"ת מיום 13.4.16) עולה כי היא שיחקה במשחק אשר מהווה "משחק אסור" לכל דבר ועניין. בעדותה ציינה העדה כי היא הגיעה למקום בהמלצת חברתה וכי במהלך שהותה במקום שיחקה "במשחק עם פירות כזה שיחקתי על אגורות"; היא ציינה כי היתה כמה פעמים במקום ושיחקה בסכום של 100 ₪. העדה תיארה את ההליך באופן שלאחר הכניסה למקום היא ניגשת לעובדת "אומרת לה לשים לי לפי סכום מסוים ואז מתיישבת באחת העמודות ובוחר[ת] במחשב איזה משחק אתה רוצה לשחק ומתחיל לשחק.. אם נגמר אז המשחק נגמר, אם הרווחתי אז העובדת רואה במחשב שלה, היא יושבת בדלפק עם המחשב הראשי שלה וכשאני מרוויחה אז העובדת נותנת לי כסף". העדה אישרה כי היא שיחקה במשחק האמור ולא גלשה באינטרנט.

17. בתיק החקירה מצויה גם עדותה של הגב' ר"ע אשר עבדה במקום. בעדותה ציינה העדה כי תפקידה בעסק הוא "לשלוח לאנשים נקודות למחשב לשם גלישה באינטרנט". אולם בהמשך אישרה העדה כי מדובר בעסק שבו מתנהלים משחקים אסורים והיא משלמת לאנשים כסף בתמורה לזכייתם במשחקים.

18. בנוסף לכך בתיק החקירה מצויה חוות דעת מומחה שממנה עולה כי הוא בדק את המכונות (ערכות המחשב) במקום וערך סימולציה. בחוות דעתו קובע המומחה, כי המשחקים במכונה הם ווריאציה של מכונת מזל המכונה "slot machine" הנפוצה בבתי קזינו ברחבי העולם. לעמדת המומחה משחק זה מאופיין בשלושה מרכיבים האופייניים למשחק מזל: הימור, הגרלה ופרס מובטח. בכל מחזור משחק, השחקן קובע את סכום הנקודות שעליהם הוא מהמר וככל שהוא מקצה מספר רב יותר של נקודות הוא מגדיל את סיכויי זכייתו. תהליך הזכייה כולל הגרלה שהינה צירוף פריטים על הגלגלים על ידי תהליך אקראי המהווה הגרלה והפרס מתקבל אם מתקיימים צירופים של פריטים מסוימים על הגלגלים. המומחה קובע בחוות הדעת כי הזכייה במשחק נקבעת באופן מוחלט על ידי הגרלה כאשר ההצלחה במשחק לא מותנית בכישורים כלשהם אלא בתהליך אקראי. המומחה ציין כי הוא בדק תשע מכונות משחק (ערכות המחשב) הכוללות שמונה מכונות בעמדת המשחק ומארז נוסף בעמדת המפעיל. המומחה תיאר את התהליך שלפיו באמצעות עמדת המפעיל נשלחות נקודות לעמדות המשחק השונות ולאחר שליחת הנקודות מוצג מסך פתיחה של משחק שהתהליך הזכייה בו תואר לעיל. המומחה ציין עוד כי אמנם מופיע דפדפן בצגי המחשבים, אולם לא ניתן לגלוש באמצעותו לאתרי תוכן כלשהם.

19. אני סבור כי מן הנתונים שהובאו לעיל; משילובן של העדויות והאמור בחוות הדעת, ניתן לקבוע כי המשיבה הרימה את הנטל הנדרש והוכיחה ברמה של מאזן ההסתברויות כי עמדות המחשב שנתפסו במקום משמשות למשחק אסור על פי הגדרת המונח בחוק העונשין. נזכיר כי משחק אסור הוא "משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת" (ראו באופן כללי רע"פ 9140/99 **רומנו נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(4) 349, (פורסם בנבו, 4.9.2000)).

20. ודוק: העובדה כי תיק החקירה נסגר מחוסר ראיות נגד המבקש אין בה כדי לשנות ממסקנת. ראשית, הרף הראייתי הדרוש להגשת כתב אישום הוא שונה באופיו והוא מבוסס על מבחן של קיומן של ראיות מספיקות להגשת אישום המקימות סיכוי סביר להרשעה (זאת לצד קיומו של עניין לציבור בהעמדה לדין) (ראו בין היתר: בג"ץ 5699/07 **פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד סב(3) 550, (פורסם בנבו, 26.2.2008)). שנית, העמדה כי לא קיימות ראיות מספיקות להגשת כתב אישום יכולה לנבוע ממספר גורמים שאינם משמיטים את הבסיס מהקביעה כי בתפוסים בוצעה עבירה, כגון שקיים קושי בראיות הקושרות את אותו ציוד עם אדם ספציפי. קושי זה קיים במיוחד בו האדם העומד מאחורי ביצוע הפעילות אינו ידוע או שלא ניתן לייחס לו ביצוע העבירה לאור כך שהוא פועל באמצעות שליחים למיניהם. יוזכר כי במקרה הנוכחי עלה החשש כי מי שעומד מאחורי ביצוע הפעילות בעסק מושא הבקשה הוא אדם אחר. המבקש הכחיש זאת מכל וכל. אותו אדם שנטען כי הוא מאחורי פעילות העסק, נכח בדיון מיום 2.11.2016 ושלל כל קשר לעסק או לציוד שנתפס.

21. בעסק בו נערך החיפוש נתפסו תשעה מסכי מחשב ותשעה כוננים. במסגרת בחינת המידעיות בחילוט התפוסים, אינני סבור כי ניתן להפריד בין מסך המחשב לבין הכונן, שכן עולה כי שניהם שימשו כחטיבה אחת לשם ביצוע המשחק האסור. מובן הוא כי לאותם תפוסים יכול להיות - ברמת העיקרון - ייעוד ושימוש אחר, אולם בשים לב לשימוש שנעשה בפועל בבית העסק אין מקום להשיבם למבקש ויש להורות על חילוטם לטובת אוצר המדינה. מעבר לנדרש יצוין כי גם אם המחשבים יכולים לשמשם באופן פוטנציאלי למטרה נוספת שהיא לגיטימית כשלעצמה - אין בכך כדי למנוע את חילוט הרכוש. דומה הדבר לרכב שבאמצעותו בוצעה עבירה, נראה כי אין מי שיחלוק על הסמכות לחלט את כלי הרכב רק משום שניתן לבצע בו שימושים לגיטימיים נוספים, מלבד השימוש שנעשה לביצוע העבירה.

בנוסף למסכי המחשב והכוננים נתפסו כספים ומסמכים שונים אשר המשיבה מסכימה להשבתם לידי האדם ממנו נתפסו.

במהלך החיפוש נתפסה מערכת הקלטה של מצלמות העסק, לגבי פריט זה לא הונחה בפני תשתית ממנה ניתן לקבוע כי אותו פריט שימש כחלק מהמשחק האסור או כחלק מניהול העסק. למעשה במסמכים שהונחו לפניי, מלבד עובדת תפיסת ציוד זה אין פירוט למה מיועד הציוד, מהיכן בדיוק נתפס ועל מה מתבססת בקשת המשיבה לחלטו. ככל שהבקשה נוגעת למערכת ההקלטה - דין הבקשה להידחות.

22. לסיכום אני מקבל את הבקשה לחילוט תשעת מסכי המחשב והכוננים. לגבי מערכת ההקלטה של מצלמות העסק וכן הכספים והמסמכים השונים שנתפסו, יש להשיבם לאדם שמחזקתו נתפסו. לאור תוצאה זו, מובן כי בקשת המבקש להחזרת התפוסים לידו נדחית בזה.

התפיסה השניה

23. בתפיסה השניה נתפס הציוד הבא: שמונה מסכי מחשב, שבעה מארזי מחשב, מכשיר DVR, כספים ומסמכים. בעקבות פעילות המשטרה והחיפוש שערכה בעסק ביום 9.5.2016, הוגש כתב אישום. על הפרק עומדת אפוא בקשת המבקש להשיב לידי את הציוד שנתפס בתפיסה השניה. בחינתה של בקשה זו שונה מאשר בקשה המוגשת לפי סעיף 235(ג) לחוק העונשין. ההבדל העיקרי נעוץ בתכליות השונות. בהליך לפי סעיף 235(ג) בית המשפט דן בשאלת חילוט הנכסים ואילו בהליך תפיסה, קביעתו של בית המשפט היא בשאלה - היכן יוחזקו התפוסים עד סיום ההליך (ראו: עניין גולן). מתכלית זו נובעת העמדה כי לצורך ההכרעה בבקשה להחזרת תפוסים (להבדיל מחילוטם) אין צורך בהבאת ראיות וחקירת עדים שכן המבחן הוא מבחן לכאורי המבוסס על חומר הראיות המצוי בתיק החקירה, בדומה לבחינת קיומו של חשד סביר או ראיות לכאורה בהליכי מעצר.

24. סעיף 235 (א) לחוק העונשין קובע את סמכות התפיסה והוא קובע מבחן ראייתי של יסוד סביר כי באותו רכוש מתבצעת עבירה שעניינה בין היתר משחק אסור. המבקש לא טען כי לא הייתה מלכתחילה

תשתית לתפיסה. מעבר לדרוש אציין כי עיון בתיק החקירה מלמד כי עובר לתפיסה היה בידי המשטרה יסוד סביר להניח כי באותם מכשירים מבוצעת עבירה של משחק אסור. מסקנה זו נלמדת מכך שמדובר בתפיסה שבוצעה באותו מקום ממש בו בוצעה התפיסה הראשונה ולנוכח קיומו של מידע מודיעיני על קיומה של פעולת הימורים בלתי חוקית (ראו בין היתר דו"ח הפעולה של השוטר שלומי לגריסי מיום 9.5.2016).

25. יצוין כי חוק העונשין אינו כולל הסדרים מפורטים לעניין תפיסת חפצים ובקשות להחזרתם, שכן למרות הסמכות להתקין תקנות, סמכות הקבועה בסעיף 235(ב) לחוק העונשין - לא הותקנו תקנות בעניין. על כן, ניתן להידרש להוראות הנוגעות להחזרת תפוסים הקבועות בדין הכללי, במיוחד בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**) (ראו סעיפים 32-42), ככל שאין בהוראות אלה סתירה והתנגשות עם הוראות חוק העונשין. סעיף 34 לפסד"פ קובע כי **"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו"**.

26. הדיון בבקשה שהניח המבקש כולל שלושה שלבים: בחינתה של תשתית ראיית המבססת את הטענה כי התפוסים שימשו למשחק אסור במובן סעיף 235(א) לחוק העונשין; קיומה של עילת תפיסה; ובחינת השאלה אם ניתן לקיים את מטרות התפיסה על ידי קביעת חלופות שפגיעתן בקניינו של המבקש פחותה יותר. ראו בש"פ 342/06 חב' **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.3.2006) (להלן: **עניין לרגו**).

27. **קיומה של תשתית ראייתית:** יוער תחילה כי עוצמת הבסיס הראייתי משתנה עם התפתחות ההליך הפלילי. בתחילת החקירה עוצמתה פחותה, וככל שההליך מתקדם יש לדרוש בסיס ראיתי מוצק יותר (עניין **לרגו**, עמ' 7). דומה כי במקרה שלפנינו תשתית כזו קיימת גם קיימת. ניתן להפנות לחוות דעת המומחה מיום 25.5.2016 אשר בדק את המחשבים שנתפסו שבה נקבעו ממצאים שיכולים לבסס את המסקנה כי נוהלו הגרלות ומשחקים אסורים באמצעות הציוד שנתפס בעסק. בנוסף לכך בתיק החקירה קיימות עדויות של אנשים שנכחו במקום המאשרים כי הם שיחקו במשחקים לשם זכייה ברווח כספי. העדה ג"א ציינה בעדותה מיום 9.5.2016 כי היא שיחקה במשחק שמכונה "כתרים" במטרה להרוויח כסף, זאת לאחר שהיא נתנה כסף למבקש והוא הפעיל את המשחק במחשב. היא תיארה עוד כי "אם אתה מרוויח זה מופיע על מסך המחשב סכום הכסף וגם במחשב של גיורא [המבקש - מ"ע] בעמדת ההפעלה מופיע כמה כסף הרווח". תהליך דומה תיארה העדה ע"מ בעדותה מיום 9.5.2016. אינני מתעלם מגרסתו של המבקש, שטוען כי המדובר במקום בו מתבצעת פעילות של "קפה אינטרנט". ואולם אין בגרסה זו כדי להשמיט את הקרקע מתחת ליסוד הסביר הנדרש לשם המשך ההחזקה בתפוסים.

28. **אשר לעילות התפיסה:** ניתן לומר כי קיימות מספר תכליות להמשך תפיסת התפוסים, תכלית ראייתית, זאת לצורך שימוש בציוד כראיה במשפט, תכלית מניעתית ותכלית של חילוט בעתיד. אדון בעילות

התפיסה תוך בחינת אפשרות קיומה של חלופת תפיסה.

29. לגבי התכלית הראייתית, נדמה כי היא ברורה. המשך החזקת התפוסים ובעיקר ערכות המחשב דרושה כדי להוכיח כי הם שימשו לניהול משחקים אסורים. כאמור, על פי התשתית הראייתית, המשחקים נוהלו באמצעות ערכות המחשב המותקנים במקום. אכן, ערכות המחשב נבחנו על ידי מומחה מטעם המשיבה ועל בסיס בדיקות אלה נערכה חוות דעת, ולכאורה אין עוד צורך ראיתי בהחזקה בהם. אולם אין בכך כדי להשמיט את הבסיס מהתכלית הראייתית, מה גם שב"כ המשיבה הודיע כי "הפעם אנו שוקלים להביא את הראיה עצמה בפני בית המשפט ולהדגים את האופן בו מופע התפוס". במצב דברים זה, אין אני סבור כי ראוי להורות על חלופת תפיסה באופן שהציוד יוחזר לידי המבקש תחת הפקדת ערבויות.
30. אשר לעילת החילוט- במקרה שלפנינו קיימות הוראות מיוחדות המסדירות את חילוט התפוסים. סעיף 235 (ג) לחוק העונשין מאפשר חילוט תפוסים שהוכח כי שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, אף אם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים. תכלית החילוט קיימת ביתר שאת גם לגבי הכספים שנתפסו, מכוח הוראות פסד"פ.
31. לו הייתה התכלית של החילוט היא לבדה שעומדת במוקד, היה ניתן לשקול חלופה בדמות ערבויות כספיות, אולם לצד תכלית החילוט קיימת תכלית ראייתית. בנוסף לכך לא ניתן להתעלם מתכלית נוספת, היא התכלית המניעתית המבצבצת מבין נסיבותיו של המקרה הנוכחי. הכוונה היא למניעת המשך שימוש באותו ציוד למשחקים אסורים מקום שניסיון העבר מלמד כי באותו מקום ממש, נמשכה פעילות אסורה גם לאחר שהמשטרה פשטה על המקום ותפסה את הציוד המשמש למשחק האסור. פעילות זו לא הניאה את המבקש לנהל מחדש עסק שבו התבצעה פעילות של משחקים אסורים באמצעות אותו ציוד. (עניין **לרגו**; בש"פ 8009/07 מ.ג.ש **מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.2.2008)).
32. במכלול השיקולים יש אף להוסיף את השיקול של הפגיעה בקניינו של הפרט ועל כן נדרש איזון שיתחשב בפגיעה האפשרית בקניין, ובמקרה שלפנינו גם בחופש העיסוק ככל שיתברר בסופו של דבר כי מתנהלת פעילות חוקית במקום. ראו בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(2) 464, 476 (פורסם בנבו, 22.5.2000); עניין **לרגו**, עמ' 7-8; בש"פ 5564/14 **טננבאום נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.9.2014). ואולם במקרה שלפנינו ניתן להניח כי אין המדובר ברכוש שערכו רב, ועל כן הפגיעה בקניין אינה כה קשה עד כדי מצב שבו יש להכתירה על יתר התכליות שפורטו לעיל.
33. בנסיבות המקרה שלפניי ולאור הנתונים שפורטו לעיל, מתחייבת המסקנה כי אין מקום להורות על החזרת התפוסים.

34. סיכומם של דברים, לאור האמור לעיל אני מחליט כלהלן:

א. אשר לרכוש שנתפס בתפיסה הראשונה מיום 13.4.2016 - אני מורה על חילוט תשעת מסכי המחשב והכוננים לטובת אוצר המדינה. מערכת ההקלטה של מצלמות העסק וכן הכספים והמסמכים השונים שנתפסו, יוחזרו לאדם שמחזקתו הוצאו. בקשת המבקש להחזרת התפוסים לידו נדחית בזה.

ב. אני דוחה את בקשת המבקש להחזרת הפריטים שנתפסו בתפיסה השניה מיום 9.5.2016.

תיקי החקירה שהועברו לעיוני יוחזרו לב"כ המשיבה באמצעות המזכירות.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ז, 07 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.